

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra antropologie

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek vedoucího práce

Práci předložil(a) student(ka): **Stanislav DVORÁK**

Název práce: Neuroplasticita – její vliv na proměnu chování a myšlení člověka

Vedoucí práce:

RNDr. Vladimír Blažek, CSc.

1. CÍL PRÁCE (*uvedte, do jaké míry byl naplněn*):

Cíle práce, jak jsou široce uvedené v prvním odstavci Úvodu, byly v zásadě splněné. To hlavní, tedy uvedení fenoménu neuroplasticity do kontextu antropologických věd, autor provedl, i když ne úplně jasně a přesvědčivě.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (*náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.*):

Práce se skládá z historického nástinu studia plasticity mozku, dále z popisu neuroplasticity, následuje kapitola o proměnách funkčních struktur mozku vlivem vnějších podmínek a konečně kapitola o vztahu mozku a kultury. Autor sice projevils sečtělost v dané problematice a základní členění práce do kapitol je vhodné, ale výklad v jejich rámci nemá vždy jasnou logickou strukturu, resp. jsou často kladeny informace jen vedle sebe (přesněji za sebou). Zpracování tak nepovažuji za příliš náročné, byť porozumění výchozím zdrojům náročné bezesporu je.

V práci je použito 32 literárních zdrojů, což pro bakalářskou práci lze považovat za relevantní; přesto se mi vnucuje poznámka, že v dané oblasti je velmi mnoho aktuálních odborných prací. Přílohy nemá práce žádné.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Kvalita jazykového projevu je velmi nejednotná. Někdy autor používá příliš fejtonistický tón sdělování (např. typu „...dětský mozek vystrnadil tisíce zvuků“), jindy je ve svých formulacích velmi stručný (např. na str. 6 a 7, kde výčet určitých charakteristik plasticity by si zasloužil bližší komentář), jindy je podrobnější. Dalším problémem je četnost chyb a neupravených slov či sousloví!!! Jako příklady lze uvést: na str. 2 věta „... a tak je tomu dáno zásluhou perfektibility.“, na str. 7 a jinde je nesprávné použití zájmena „jenž“ (mělo být „jež“ apod.); na str. 10 by měla mít první věta jinou stavbu

nebo ypsilon ve slovesu „měnily“, následující věta nemá sloveso (přísudek) vůbec; na str. 11 se mi nelíbí formulace „Byly vymezeny dvě hypotézy, popsány Scheibelem ... (asi mělo být „popsané“; + navíc, kdo je vymezil?); na str. 15 v předposledním odstavci je překlep – místo Mokénové je uvedeno Gislénové zřejmě omylem ze jména citované autorky); na str. 24 chybí pomlčka ve slově „Odhlédnu-li“; dále občas chybí mezera před závorkou nebo jsou větší mezery mezi slovy apod. Občas není jednotné odsazování prvního slova v odstavcích.

Jako netradiční považuji uvádění poznámek pod čarou uprostřed stránky. V grafické úpravě jsem shledal některé nedostatky (někdy není za končícím odstavcem před další kapitolou žádná mezera, jinde je v takovém případě naopak více řádek, a to nepravidelně).

Celkově lze o formální stránce říci, že autor „řemeslnou“ část práce hluboce podcenil nebo neměl žádný čas na kontrolu a opravy (obojí je špatně).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Výchozí záměr práce je velmi zajímavý a inovativní. Práce však na mne působí nedodělaným či ve spěchu sepsaným dojmem. Je to škoda i proto, že jsem v diskuzích se studentem nabyl dojmu, že se o problematiku intenzivně zajímá a má nastudovanou literaturu. Na druhou stranu jsem neměl příležitost komentovat text připravované práce a zabránit některým nedostatkům (výjimkou byla první velmi stručná a zjevně jen nahozená verze části práce, na jejímž základě jsem doporučil vyhýbat se eufemismům, zaměřit se více na antropologický kontext apod.).

Dále uvádím jen několik vybraných poznámek jako ilustraci k tomu, co ve mně vyvolává určitou míru nejistoty o kvalitě práce:

Na str. 6 se hovoří o adaptačním charakteru plasticity a její podmíněnosti změnami exprese genotypu ve fenotyp (to není přesná formulace) a z toho je vyvozováno bez jiného vysvětlení a doplnění, že je neuroplasticita jednou z nejpřirozenějších mechanismů léčby (což samo o sobě je jistě pravda). Autor vůbec několikrát hovoří o adaptačním významu plasticity mozku, ale otázce evoluce člověka věnuje pozornost jen okrajově, což mi připadá nekonzistentní.

Nerozumím větě na str. 14 „...plasticita mozku poskytuje možnost, aby se znovu uskutečnila kompletní kulturní evoluce.“.

Bakalářská práce je určitým modelem odborné publikace a proto sem nepatří popularizační formulace o počtech nul v číselném vyjádření potenciálních kombinací spojení neuronů – viz str. 21.

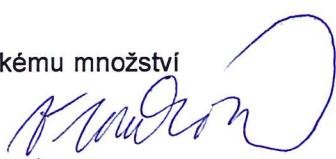
Závěr je velmi dlouhý a tím nepřehledný ve smyslu, co v nich autor chtěl sdělit jako to nejdůležitější – spíše bych větší část přesunul jako základ pro chybějící kapitolu Diskuze a úvahy. V Závěru by se neměla objevovat nová a v textu nedoložená a nediskutovaná tvrzení; nepatří sem ani aktivistická apologetika.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě):

Vzhledem k potenciálu autora, který ve své práci nevyužil, a vzhledem k poměrně velkému množství nejasných a nepřesných formulací navrhuji (s určitými obavami)

dobře.

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra antropologie

Datum: 24. 5.2013

Podpis:

